

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/1089

z dnia 19 czerwca 2020 r.

w sprawie powołania komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do ochrony zwierząt podczas transportu w Unii i poza nią oraz określenia kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu komisji

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając wniosek 183 posłów mający na celu powołanie komisji śledczej w celu zbadania zarzutów naruszeń w stosowaniu prawa Unii regulującego transport żywych zwierząt zarówno w Unii, jak i poza nią,
 - uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących,
 - uwzględniając art. 226 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji 95/167/WE, Euratom, EWWiS z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
 - uwzględniając art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej;
 - uwzględniając art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 ⁽²⁾,
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13 ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 208 Regulaminu,
1. podejmuje decyzję o powołaniu komisji śledczej celem zbadania zarzutów naruszeń w stosowaniu prawa Unii w związku z wdrażaniem przez państwa członkowskie i egzekwowaniem przez Komisję Europejską rozporządzenia (WE) nr 1/2005;
 2. postanawia, że komisja śledcza będzie miała za zadanie:
 - zbadanie zarzutów braku działania ze strony Komisji w reakcji na dowody poważnych i systematycznych naruszeń rozporządzenia (WE) nr 1/2005, do których dochodzi podczas transportu żywych zwierząt na terenie Unii i do państw trzecich. Komisja była regularnie informowana o systematycznych i poważnych naruszeniach, do któ-

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1.

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 23 kwietnia 2015 r., *Zuchtvieh-Export GmbH przeciwko Stadt Kempten*, C-424/13, ECLI:EU:C:2015:259.

rych dochodziło podczas transportu żywych zwierząt. Od 2007 r. Komisja otrzymała około 200 zgłoszeń o naruszeniach rozporządzenia (WE) nr 1/2005. W 2016 r. kancelaria prawna Conte & Giacomini, występująca w imieniu fundacji Animal Welfare Foundation / Tierschutzbund Zürich (AWF/TSB), skierowała do Komisji oficjalną skargę w sprawie naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1/2005 podczas transportu drogowego zwierząt z Europy do Turcji⁽⁴⁾, w której wezwała Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim zaangażowanym w nielegalne praktyki,

- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących wielkości powierzchni ładownej i wysokości określonych w art. 3 akapit drugi lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale II pkt 1.2, rozdziale III pkt 2.3 oraz w rozdziale VII załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących zatwierdzania środków transportu drogowego i statków do transportu zwierząt określonych w art. 7, 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących pojenia i karmienia określonych w art. 3 akapit drugi lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale V pkt 1.4, 1.5 i pkt 2.1 lit. a) i b) i rozdziale VI pkt 1.3 i 2.2 załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących ściółki określonych w rozdziale II pkt 1.1 lit. h) i pkt 1.5, oraz w rozdziale VI pkt 1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących temperatur i wentylacji określonych w rozdziale II pkt 1.1 lit. b), rozdziale III pkt 2.6 oraz w rozdziale VI pkt 3.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich zakazu transportu zwierząt niezdolnych do podróży określonego w art. 3 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale I załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących rozdzielania niektórych zwierząt określonych w rozdziale III pkt 1.1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich dodatkowych przepisów dotyczących długotrwałego przewozu określonych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale VI załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących kontroli, jakie należy przeprowadzić, określonych w art. 15 ust. 2 oraz w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich obowiązku spoczywającego na właściwych organach państw członkowskich dotyczącego – w przypadku wystąpienia naruszeń – podjęcia szczególnych środków i powiadomienia o wystąpieniu takich naruszeń, który to obowiązek jest określony w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,

(⁴) (CHAP(2016) 01703-01707-01708-01709-01710-01711-01712-01713-01714-01715-0171601 717—01718). W październiku 2016 r. kancelaria Conte & Giacomini przesłała Komisji skonsolidowaną skargę.

- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących obowiązku spoczywającego na właściwych organach w zakresie zapobiegania opóźnieniom podczas transportu i ich ograniczania oraz podjęcia odpowiednich środków w takich przypadkach, który to obowiązek jest określony w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących transportu zwierząt nieodstawionych określonych w rozdziale V pkt 1.4 lit. a) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących transportu żywych zwierząt statkami, w tym procedur załadowywania i wyposażenia na statkach, określonych w art. 19, 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale II pkt 1 i 3, rozdziale III pkt 1 i w rozdziale IV załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących środków transportu określonych w rozdziale II pkt 1, 2 i 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących obsługi zwierząt, w tym sposobów załadowywania i rozładowywania, określonych w art. 3 akapit drugi lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w rozdziale III pkt 1.2, 1.3, 1.4, 1.6, 1.7, 1.8, 1.9 i 1.11 załącznika I do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących planowania przewozu i dziennika podróży określonych w art. 5 ust. 4, art. 8, art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c) i art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 oraz w załączniku II do tego rozporządzenia,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących zadań i obowiązków właściwych organów państw członkowskich określonych w art. 10 i 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich rozporządzenia (WE) nr 1/2005 poza Unią, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości (piąta izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13; w swoim wyroku Trybunał Sprawiedliwości przypomniał, że rozporządzenie (WE) nr 1/2005 nakłada rygorystyczne obowiązki nie tylko w zakresie przewozu żywych zwierząt kręgowych odbywającego się w całości na terytorium Unii Europejskiej, ale również w zakresie przewozu, którego miejsce wyjazdu znajduje się na tym terytorium a miejsce przeznaczenia – w państwie trzecim. W tym samym wyroku Trybunał stwierdził, że właściwe organy państw członkowskich powinny zapewniać przestrzeganie tych przepisów przy wydawaniu zezwoleń na przewozy odbywające się w państwach trzecich,
- zbadanie potencjalnych przypadków naruszeń obowiązku lojalnej współpracy ustanowionego w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, które są istotne dla dochodzenia; w tym celu dokonanie oceny w szczególności, czy takie naruszenia mogą wynikać z zarzucanego niepodjęcia odpowiednich środków, aby zapobiec stosowaniu sposobów transportu pozwalających na ukrycie przed instytucjami Unii, właściwymi organami i innymi pośrednikami tożsamości ich ostatecznych rzeczywistych beneficjentów oraz ułatwiających naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie zarzutów braku ułatwienia przez Komisję wypełniania misji OIE w zakresie wdrażania międzynarodowych norm dotyczących dobrostanu zwierząt podczas transportu,
- zbadanie zarzucanego nieprzestrzegania przez Komisję wartości handlowych Unii zapisanych w nowej unijnej strategii handlowej „Trade4All”, zwłaszcza w odniesieniu do okrutnych praktyk transportowych udokumentowanych w państwach trzecich, które mają kluczowe znaczenie nie tylko z punktu widzenia dobrostanu zwierząt, ale również z punktu widzenia bezpieczeństwa żywnościowego i zdrowia publicznego,

-
- wydanie wszelkich zaleceń, które uzna za konieczne w tej sprawie, w tym w odniesieniu do wdrożenia przez państwa członkowskie wyżej wymienionego wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
3. postanawia, że komisja śledcza przedstawi Parlamentowi sprawozdanie końcowe w terminie 12 miesięcy od momentu przyjęcia niniejszej decyzji;
 4. postanawia, że Komisja śledcza powinna uwzględnić w swoich pracach wszelkie istotne zmiany dotyczące kwestii należących do jej kompetencji, które to zmiany wystąpią w czasie trwania jej mandatu;
 5. postanawia, że wszelkie zalecenia opracowane przez komisję śledczą powinny być rozpatrywane przez odpowiednie komisje stałe;
 6. postanawia, że komisja śledcza będzie liczyć 30 członków;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do zapewnienia publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-